

[Leif Hermann]

anledning af et andragende om navneforandring for et barn bl.a., at den ret, som kancellicirkulæret af 4. oktober 1828 gav forældre til at vælge et fast familienavn for deres børn, nu må antages for længst at være bortfalden for de forældres vedkommende, der er født efter året 1828. Det fremgår altså, at der i en generation, vel ca. 30 år, intet var til hinder for, at forældre frit kunne vælge et slægtsnavn til deres børn i dåben, og da der således ikke blev taget noget hensyn til, at personer og slægter i forvejen kunne bære sådanne valgte navne, må man kunne slutte, at også voksne kunne antage et slægtsnavn, hvilket man også i praksis ser i et meget betydeligt omfang.

Svar (13/7 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ved dåbsforordningen af 30. maj 1828 blev det fastsat, at ethvert barn født efter forordningens ikrafttræden ved dåben foruden fornavn skulle tillægges det familie- eller stamnavn, som det i fremtiden skulle bære.

I tilslutning til dåbsforordningen blev der ved kancellicirkulære af 4. oktober 1828 givet nærmere retningslinjer for forældrenes adgang til ved dåben at vælge et fast familienavn til deres børn. Efter cirkulærets ordlyd var dette valg fastlagt på følgende måde:

»At det i Familier, som intet fast Familienavn endnu have antaget, maa beroe paa Faderen, om han vil lade sit Barn kaldes med det samme Tilnavn, han selv har baaret, eller lade dette Tilnavn danne af sit Fornavn paa den hidtil brugelige Maade, eller tillægge det et fast Navn efter det Sted, hvortil han hører, dog at dette Valg bortfalder, naar han har ældre levende Børn, da de yngre Børn bør gives samme Tilnavn, som de ældre allerede have, og at det, et Barn af Faderen een-gang bestemte Tilnavn ogsaa bør være Regel for hans tilkommende Børn, samt at dette Navn bliver at vedligeholde i Familien, hvis ingen Bevilling til Afvigelse erhverves.«

Det således valgte navn var herefter bindende for kommende generationer, hvis der ikke ved bevilling var givet tilladelse til en ændring.

Kirkeministeren indskærpede herefter i en rundskrivelse af 8. august 1856, at det familienavn, der i førstegangssvalgsituationen efter

1828 var valgt til et barn, bandt samtlige følgende slægtsled, voksne såvel som børn.

Kirkeministeriets skrivelse af 4. november 1879 til biskoppen over Århus Stift kan derfor ikke forstås således, at voksne personer, der var født som første generation efter dåbsforordningen, og som i dåben havde fået tillagt et familienavn, analogt med reglen for børns valgmulighed i første generation efter 1828 kunne antage et familienavn, som de ikke havde fået i dåben. En navneændring kunne udelukkende opnås ved kgl. bevilling.

Reglerne i dåbsforordningen af 30. maj 1828 blev fulgt op af Kirkeministeriets skrivelser af 19. november 1870, 4. november 1879 og 27. november 1883, som bekræftede forordningsbestemmelserne om valgmulighederne med hensyn til fast familienavn for børn i første generation født efter 1828, og Justitsministeriet udtalte bl.a. den 7. oktober 1878 på en forespørgsel fra Kirkeministeriet vedrørende friere adgang til antagelse af nyt familienavn, »at man ikke fandt anledning til at gå videre end til en genoptagelse af den ved dåbsforordningen hjemlede adgang til ved dåben at give børn nye familienavne under iagttagelse af de fornødne kauteler mod, at andres rettigheder derved krænkedes.«

Der henvises til tidligere besvarelse af spm. nr. S 1138 af 6. maj 1987.

Spm. nr. S 1396

Til indenrigsministeren (3/7 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren sørge for, at præparatet Decubal bliver godkendt som lægemiddel?«

Begrundelse

Det fremgik af TV-avisen den 2. juli 1987, at toldvæsenet betragter Decubal alene som et kosmetisk præparat. På den baggrund opkræves parfumeafgift, hvilket for brugere medfører en ekstrem stigning i salgsprisen, nemlig ca. 75 pct. fra 23 kr. 75 øre til 39 kr. 75 øre pr. tube.

For voksne og børn, der lider af eksem og psoriasis, og som anvender Decubal, må det siges at være urimeligt, at deres økonomi belastes så hårdt, især når en førende hudspeci-alist - Niels Hjort - i samme udsendelse udtaler, at præparatet er et lægemiddel og anvendes som sådant.